

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

IUBII FRATI INTRU HRISTOS DOMNUL



Biserica Sfântul Nicolae vă invită în zilele de **20 și 21 octombrie 2016** la o întâlnire duhovnicească cu **Părintele Ieromonah Pantelimon Șuşnea** de la Mănăstirea Oașa, Judetul Alba, Romania. Părintele va vizita mai multe comunități românești din Statele Unite și Canada și va susține la biserica noastră joi o conferință cu tema „Drumul spre Dumnezeu”, iar vineri va fi prezent la Taina Sfântului Maslu.

Retras din lume la poalele Munților Șureanu, Părintele Pantelimon trăiește în post și rugăciune, cu bucuria de a fi alături de frații săi întru Hristos. Absolvent de Belle Arte, pictor de icoane și fotograf, părintele este și un minunat vorbitor, ale cărui cuvinte învăluite de har au salvat de la naufragiu sufletele mii de tineri.



PROGRAMUL LITURGIC IN SĂPTĂMÂNA 3 – 10 OCTOMBRIE 2016

Miercuri 5 OCTOMBRIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI GHEORGHE – ora 6.00 PM

Vineri 7 OCTOMBRIE:

PARACLISUL MAICII DOMNULUI - ora 6.00 PM

Sâmbătă 8 OCTOMBRIE:

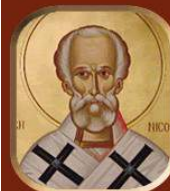
UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS – ora 8.30 AM

VECERNIE – ora 6.00 PM

Duminică 9 OCTOMBRIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil



THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377



tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571



EVANGHELIA DIN DUMINICA A 19 -A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul: Precum voiți să vă faceă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei; și, dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii fac același lucru; iar dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Însă voi iubiți-i pe vrăjmașii voștri și faceți-le bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, iar răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este. (LUCA 6, 31 - 36)



DESPRE ASCULTARE

“**Ascultarea** nu duce la *depersonalizare* pentru că ea este, să-i zicem așa, **tăierea vocii**: *Cel ce vrea să vină după Mine să se lepede de sine*. Este începutul. **Această lepădare de sine sautăierea voci se face de bunăvoie**. Nu se face împotriva vocii proprii. Se face din proprie inițiativă. Aici este vorba despre o înțelepciune: lepădarea de sine este, exact cum vă ziceam, această lepădare de toate lumile care ne-au înstrăinat pe noi de Dumnezeu și de noi înșine. Adică **noi ne lepădăm de un sine distorsionat ca să primim de la Dumnezeu sinele nostru autentic, ca Dumnezeu să ne dăruiască adevărata noastră identitate. Deci lepădarea de sine se face pentru regăsirea sinelui**. Pierderea sinelui se face ca, de fapt, să-ți găsești adevăratul sine.

Și atunci tăierea vocii este, cum ziceam, de fapt, **curățirea de toate distorsiunile pe care lumile sau aceste anti-realități le-au introdus în ființa noastră și care ne-au deformat**. Adică noi, cum zicea părintele Arsenie Boca, că „*în mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă*”. **Noi acum suntem strâmbi. Și atunci noi, prin ascultare, renunțăm la strâmbătatea noastră de gândire și de viziune și la felul nostru strâmb de a vedea lucrurile tocmai ca să ni se dea modul drept sau dreapta credință sau dreapta raportare la realitate.**

Să știți că **voia lui Dumnezeu este cea mai adâncă voie a noastră**. În om sunt multe voi. Sunt voi care sunt active, sunt voi care sunt latente și, de multe ori, **voia noastră autentică este în stare de latență și, de fapt, se manifestă voi false ale noastre**. Se manifestă în noi *voi ale simțurilor, voi ale instinctelor*, care nu ne definesc în mod profund, nu ne definesc în mod esențial pe noi. Și atunci **de aceste voi proprii, de aceste păreri, de acest sine fals, care, de fapt, nu-l lasă pe adevăratul nostru sine să existe și nu lasă adevăratele voi autentice să se manifeste, ne lepădăm**.

Și atunci când împlinim **voia lui Dumnezeu, de fapt ne recunoaștem**. În **voia lui Dumnezeu recunoaștem de fapt cea mai profundă voie a noastră**. Cea mai profundă căutare a noastră o găsim în **voia lui Dumnezeu și ne identificăm cu ea și o recunoaștem**. Adevărul, când îl întâlnești, nu-l înțelegi; adevărul îl recunoști. Adică îl simți. Simți că corespunde cu căutările tale profunde.



– *Dacă realitatea și, mai ales, mediul în care trăiești îți impun să fii într-un fel anume, ce poți face să fii tu însuși și să rămâi în legătură cu Dumnezeu? Și încă o întrebare legată: Cum am putea să trăim o realitate interioară diferită de cea exterioară în care te afli?*

– Păi, în primul rând, să nu fugim de Cruce. Să știți că oamenii apelează la toate aceste clișee – și de comportament, și de adresare, și de comunicare – din comoditate, [pentru ca le] e greu să-și definească propria identitate. E greu. **Acolo trebuie dialog foarte mult, ca să știi tu cine ești e nevoie de dialog cu tine, dialog cu celălalt, dialog cu Dumnezeu, dialog cu neamul tău, cu geografia țării, cu cultura, cu astea**. Și din toate aceste dialoguri ajungi să-ți dai seama cine ești tu de fapt. Dialogul este cel care face să se manifeste identitatea omului. În momentul în care încerci să explici ceva cuiva, atunci înțelegi și tu lucrurile, atunci ajungi să ți le definești tu, în momentul în care încerci să îi explici cuiva trăirile tale. Atunci ajungi să le descifrezi, să le conceptualizezi, să le traduci în cuvinte și în concepte. Deci dialogul este cel care te ajută să te găsești pe tine însuși. Și dialogul cu Dumnezeu.

Și atunci este greu, este un demers greu, un efort. Și oamenii apelează, din comoditate, din confort, la clișee. Și îți construiești o identitate, îți compui o identitate sau ți-o recompi din fel de fel de clișee comportamentale, împrumuți de acolo o vestimentație, de dincolo împrumuți cosmetică, de dincolo împrumuți niște expresii, din filme îți compui comportamentul, toate sunt lucruri confortabile, țin de mentalul comun, toți le asimilează cu ușurință pentru că le cunosc, fac parte și din universul lor, să zicem, din mentalitatea lor. Deci din comoditate.

Și atunci, ca să ajungi la această găsim de sine, **trebuie să-ți asumi Crucea**. Deci trebuie să fugi de zona facilului. Cine își face viața ușoară ajunge ușuratic. Și cine își face viața grea ajunge *om cu greutate*.

Părintele Pantelimon Susnea

